

Til § 9.

Da Udmarken, som oven for bemærket, kun paa de færreste Steder er udskiftet, og det derfor kan hændes, at den paagældende Hauge er i Fællig mellem Fæstjord og anden Jord, særlig Odelsjord, vil det i disse sidste Tilfælde være nødvendigt, at en Udskiftning foregaar, forinden Afhændelse efter § 8 kan ske. I det Lagtinget forelagte Regeringsudkast, var det i dette Øjemed foreslaaet, at Justitsministeriet i saadanne Tilfælde med Forbigaaelse af Grandestævne skulde kunne forlange Udskiftning foretagen ved en af de ved Loven af 1ste April 1891 oprettede Landvæsenkommissioner, saaledes, at Kommissionen ikke skulde have det i sin Magt at nægte Udskiftning, men kun skulde kunne bestemme, hvorledes den vilde være at foretage. Lagtinget har imidlertid anset det for rettere at følge den for Udskiftninger foreskrevne almindelige Omgang, saaledes at de først forhandles paa Grandestævne, hvor da Landfogden skal møde og være stemmeberettiget paa Fæstegodsets Vegne, og foreslaaet, at først derefter, for saa vidt det forønskede Resultat ikke paa Grandestævne maatte være opnaaet, Justitsministeriet, uanset Forskrifterne i Lov 4de Marts 1857 § 6, skal kunne indbringe Udskiftningsbegæringen for vedkommende Landvæsenkommission, af hvilken den da afgøres paa sædvanlig Maade. Lagtinget har ment, at det, da Kongsgodsets Marketal som Regel er det overvejende, og Odelssejeren desuden i Almindelighed ønsker Udskiftning, vil kunne paaregnes, at Udskiftning saa godt som altid vil blive vedtaget allerede paa Grandestævne, og skønt man nærer nogen Tvivl om, at denne Beregning vil holde Stik, og nogen Frygt for, at den foreslaaede Omgang i det hele vil kunne vanskeliggøre Opnaaelsen af den ønskede Udskiftning, har man dog ikke paa dette Punkt villet afvige fra Lagtingets Forslag.

Til § 10.

I Samklang med det foran ved § 5 udtalte Princip foreslaas det her, at de udviste Arealer ikke maa afhændes i mindre Partier, end at hvert enkelt Stykke kan antages i opdyrket Stand at ville kunne afgive tilstrækkeligt Sommer- og Vinterfoder til 1 Ko, eller dog, naar Stykket ønskes forenet med et andet, at de da i Forening udgøre mindst denne Størrelse.

Købessummen foreslaas i væsentlig Overensstemmelse med Reglerne i § 4 og de ved Afhændelser fra Udmarken hidtil i Praksis fulgte Regler fastsat til den lave Pris af

50 Kroner pr. Kofoder. Da Forudsætningen er, at det paagældende Stykke ikke behøves ved Fæstets fortsatte Drift, vil dernæst 4 pCt. af denne Sum formentlig være fuld Erstatning til Fæsteren for Afhavnet af Brugsretten. Iøvrigt formentlig de i Affnit I's indeholdte Regler i deres Helhed at burde komme til Anvendelse ved Salg af de heromhandlede Jordblødder.

Til § 11.

Den hidtil brugelige Bortlejning til Opdyrkning fra vedkommende Fæsters Side af Stykker af Fæstegodsets Udmark, vil vel næppe, naar de i §§ 8—10 indeholdte Regler ere blevne til Lov, blive meget benyttet i Fremtiden, men paa den anden Side er der formentlig ikke nogen Grund til helt at standse den. Kun bør den i Overensstemmelse med Principet i § 5 herefter begrænses til Jordstykker af den i foregaaende Paragraf nævnte Størrelse, og betingende af Godsbestyrelsens udtrykkelige Samtykke — en Regel, der trods Bestemmelsen i Rentekammer-Skrivelse af 12te Juli 1845 ikke altid har været strengt iagttaget.

At ogsaa de saaledes opstaaede Trøer derefter bør kunne overgaa til Selvejendom efter de i Affnit I. indeholdte Regler, er formentlig en Selvfølge.

Til § 12.

At de i Lovforslaget indeholdte Bestemmelser ogsaa foreslaas anvendte paa de Fæstegaarde, hvis Brug er henlagt enten til Embeder eller Bestillinger, er overensstemmende med Lagtingets Vedtagelser, og vil formentlig findes i sin Orden. — Den 4 Procents Rentegodtgørelse af de paagældende Købe- og Afsløsningssummer maa i disse Tilfælde afsortes i Fæsteafgiften ikke alene i den afstaaende Embeds- eller Bestillingsmands Besiddelsestid, men saa længe den paagældende Fæstegaard er henlagt til Embedet eller Bestillingen.

Til § 13.

Som alt foran berørt har Administrationen i enkelte Tilfælde, naar Fæsteren dertil har givet sit Samtykke og Godsbestyrelsen og de øvrige lokale Myndigheder have anbefalet Sagen, tilladt Afhændelse saa vel til Opdyrkning som til Vejbyggelse af smaa Stykker af Fæstegodsets Udmark, mod en lignende Betaling som den foran i § 10 foreslaaede og saaledes, at en Del heraf til-